

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Vxor bona.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Ethica.

I. (a) Propter castimoniam tam insignem, Penelope tam apud Historicos, quam apud Poëtas præclarum meruit elogium. Quid enim? fuit Penelope femina; fuit opulenta; fuit ambitione digna; fuit ita deserta à marito, ut vidua posset haberi, fuit muneribus, alloquiis, lenociniis sollicitata: neque unum tantummodo habuit sollicitatorem, sed multos; & superavit omnes. Quanta res est, inter tot impuros castam mansisse? In his scopulis quot aliae feminæ navem fregissent, & quam multas naufragij sui accusaciones attulissent? Sic Homerus eam laudat, sic alii prædicant Poëta; qui meliores pudicitia laudatores, quam amatores, crediderunt tamen, eam per tot annos castitatem servare potuisse. Horum unus ita canit:

Penelope mansit (quamvis custode careret)

Inter tam multos intemerata procos.

Non defuerunt omni ætate feminæ, quæ ingenio atque arte, non secùs atque Penelope illa,

Nocturno solvens texta diurna dolo.

Castum servarunt cubile. Omnibus gentibus suæ fuere Susannæ ac Sabinæ, mori quæ maluerunt, quam fodari. Præclarè Siracides c. 26. *Gratia super gratiam, mulier sancta & pudorata*, id est, casta, proba, Deo maritóque servans fidem. Alludit ad illud Proverbiorum 18. *Qui invenit mulierem bonam, invenit bonum, & hauriet jucunditatem à Domino*. Septuaginta vertunt. *Invenit Gratias & Charites*. Vedit hoc Plutarchus quoque, qui docet felices esse nuptias illas, à quibus *Charites* non exulant. Videturque Salomon tres charites in conjugium adducere, hoc est, *amorem* quandam, omnes temporis differentias amplectentem. Multi enim amorem præmittunt conjugiis, quia nubunt, ut ajunt, per *amores*. Sed vix-dum nuptiæ copulatæ sunt, cum amor intepescit. His una dunataxat ex Charitibus præfuit. Alii nuptias non solum ex amore suscepunt, sed etiam aliquamdiu post nuptias in eo persisterunt; postea tamen decursu temporis deferbuit æstus ille, & tantum non penitus refrixit. His nuptiis duæ *Charites* interfuerunt. Tertiæ sunt, quorum amor & conjugalis gratia ante nuptias, in nuptiis, ac deinceps toto vitæ tempore constans fuit. Atque his trium charitum, in unum conspirantium, favor felicitatem connubii artulit. Multi querunt uxorem pulchram, alii nobilem, alii opulentam, pauci *bonam*. Quod tamen præcipue querendum est,

(a) *Vxor bona.*

est, & paucis obtinet. Mulier enim natura fragilis, est cupida, pigra, dicax, procax, fallax, maligna: adeo ut Ecclesiasticus c. 25. dicat: *Brevius omnis malitia super malitiam mulieris.* Celebre est illud Socratis dicentis, tria se mala assecutum, Grammaticam, Paupertatem, & perniciem uxorem: duo priora se jam effugisse, tertium effugere non posse. Et illud Menandri: *Vxor est malum necessarium.* Et notaanter dixit Salomon, qui invenit, ut indicet fortuitum quid esse uxorem bonam. Quae certò consilio nanciscimur, dicimus sumere, & accipere; quae vero fortuitò obveniunt, invenire: præsertim quia mulieres omnes, antequam in uxores ducantur, ostendunt se bonas, generosas, & amabiles, teguntque suas iras, cupiditates, otia, & vitia, quæcum primùm exerunt, postquam ductæ sunt. Hæc Cornelius à Lapide in memoratum Salomonis locum.

II. (b) Ulysses cum Penelope tres Charites domum duxit, dum uxorem probam, pudicam, industriam sibi copulavit. De huiusmodi conjugi prædictus Salomon Proverb. 5. *Cerva charissima, & gratissimus binnulus:* id est, filius, ex matrona casta suscepitus. Est enim amor cervi & cervæ singularis. 1. Velocitas in iis mira ad invicem opitulandum. 2. Carent illi felle, ut mutuam charitatem intelligas. 3. Cervæ sunt acri auditu, timidae, & adversus hominum insidias circumspectissimæ; quod maritatis notandum, ne plus aequo virtuti suæ fidant. Procos habuit Penelope, habent & ipsæ. Caveant suspectum consortium, ne contingat illis; quod Martialis de Lævina canit, lib. 1. Epigram.

Casta, nec antiquis cedens Lævina Sabinis,

Et quamvis tetrico tetrior ipsa viro;

Dum modò Lucrino, modò se permittit Averno;

Et dum Bajanis, saepe foveatur aquis.

Incidit in flamas, juvénemque secuta, relicto

Conjuge, Penelope venit; abit Helene.

III. (c) Conservationem pudicitiae suæ debuit Penelope manuum labori, nendique ac texendi exercitio; neque enim Ægisthi solum, sed etiam Clytemnestra desidiâ sunt adulteræ. De hoc arguento alibi. Hic sufficiat monere, colum & fusum, acum & filum esse feminarum ornamenta, instrumenta, munimenta; unde laudem sexui, virtutem animo, præsidium comparent castitati. Otium, si mortalium ulli conditioni perniciem adserit, tum imprimis fugiendum est feminis, quas cum natura moliores effecerit, ignavia facile dissolvit, ac corrumptit. Non incongruè hoc applies id, quod de S. Antonino Florentinorum præfule refer-

G g 2

tur,

(b) *Vxor casta, (c) Otium vitandum feminis;*